

РЕШЕНИЕ

№ 4103

гр. София, 20.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 31 състав,
в публично заседание на 30.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Веселина Женаварова

при участието на секретаря Розалия Радева, като разгледа дело номер **1695** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК във вр. с чл.46, ал.5 от Закона за общинската собственост (ЗОС).

Образувано е по жалбата на С. С. С., подадена чрез адв.Д. от САК, срещу Заповед №РИС-221-РД48-7/02.02.2022г. на кмета на район „Искър“-Столична община, с която на основание чл.46, ал.1, т.3 от Закона за общинската собственост /ЗОбС/ и чл.33, ал.1, т.3 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община е прекратено наемното правоотношение между Столична община-Район „Искър“ и С. С. С., възникнало от настанителна заповед №77-С-1/23.03.2007г. на кмета на район „Искър“, за общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], жилищен блок №150, вх.Б, ет.1, ап.3, състоящо се от стая, кухня и обслужващи помещения, поради системно нарушаване на обществения ред от обитателите на адреса. Твърди се, че посочената заповед е незаконосъобразна, поради липса на основания за издаването ѝ. Претендира се отмяна на оспорената заповед.

В съд.з. жалбоподателят С. С. С., лично и чрез адв.Д., поддържа жалбата. Ответникът - Кметът на район “Искър”-Столична община, чрез юриск.С. в съд.з. и в представена от него писмена защита, оспорва жалбата. Претендира за юрисконултско възнаграждение.

Настоящият съдебен състав, след като се запозна със събраните в хода на съдебното производство писмени и гласни доказателства и прецени доводите на страните, прие за установено от фактическа страна следното:

Със Заповед №77-С-1/23.03.2007г. на кмета на район „Искър”, С. С. С. е настанена в общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], жилищен блок №150, вх.Б, ет.1, ап.3, състоящо се от стая, кухня и обслужващи помещения. На 23.03.2007г. е сключен договор наем №ДГ66-77-С-1 на посоченото в заповедта жилище.

За жилището е съставен Акт за частна общинска собственост №350/19.10.1998г.

Съгласно писмо рег.№3383р-1580/17.01.2021г. на началника на 08 РУ-СДВР, отново са зачестили случаите на системно нарушаване на обществения ред от лицата, живущи на посочени четири адреса в[жк], сред които е и адреса на процесното жилище. Сочи се, че сигналите са за денонощно нарушаване на тишината, изразяващо се в пускане на силна музика, силни викове, крясъци и ежедневни пререкания със спокойно живущите граждани в съседство.

С оспорената заповед, на основание чл.46, ал.1, т.3 от Закона за общинската собственост /ЗОбС/ и чл.33, ал.1, т.3 от Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община, въз основа на писмото на 08РУ-СДВР, е прекратено наемното правоотношение между Столична община-Район „Искър“ и С. С. С., възникнало от настанителна заповед №77-С-1/23.03.2007г. на кмета на район „Искър” за общинско жилище, находящо се в [населено място],[жк], жилищен блок №150, вх.Б, ет.1, ап.3, състоящо се от стая, кухня и обслужващи помещения, поради системно нарушаване на обществения ред от обитателите на адреса – денонощно нарушаване на дневната и нощна тишина, изразяващи се в пускане на силна музика, силни викове, крясъци и ежедневни пререкания със спокойно живущите граждани в съседство.

Видно от бележка върху заповедта, след като жалбоподателката не е намерена на адреса, заповедта е поставена на таблото за обявления на Район „Искър“ на 07.02.2022г., като жалбата срещу нея е подадена на 15.02.2022г.

Съгласно докладна записка по УРИ №3383-2541/2022г. на ПИ при 08 РУ-СДВР, при извършена проверка в ЦАИС ДО, за процесния адрес са подадени в периода 2007-2022г. четири сигнала, като два от тях са за възникнал скандал между жалбоподателката и нейния син – на 21.05.2018г. и на 04.01.2022г., и за възникнал побой между жалбоподателката и С. И. И. на 09.09.2021г. В докладната записка е посочено, че по сигналите са образувани преписки, по които лицата са предупредени на основание чл.65 ЗМВР.

Разпитаните по делото свидетели Е. У. и Е. К. установяват, че С. С., 74-годишна, живее сама, като е посещавана понякога от сина си, има само телевизор и няма на какво да пуска силна музика. Свидетелките сочат, че по принцип в блока не се спазва никаква дисциплина, често се посещава от полиция, но никога не е имало проблем със С.. Сочат, че имат съеди, които са конфликтни със всички, включително и със С., но тя не ги е провокирала.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Жалбата е подадена от надлежна страна – лице, чиито права са засегнати от заповедта; срещу акт, който подлежи на съдебен контрол; в срока по чл. 149, ал.1 от АПК, т.е. жалбата е процесуално допустима. По съществото ѝ, като провери законосъобразността на обжалвания административен акт съгласно чл. 168, ал. 1 вр. чл. 146 от АПК, съдът взе предвид следното:

Оспорената заповед е издадена от компетентен по материя, територия и степен административен орган. Съгласно чл. 33, ал. 2, изр. 1 от Наредбата наемното правоотношение се прекратява със заповед на органа, издал настанителната заповед.

Съгласно чл. 19, ал. 1 от Наредбата, настаняването се извършва със заповед от кмета на района по местонахождение на жилището. В случая, имотът се намира в район „Н.“ и оспорената заповед е издадена от кмета на район „Искър“, Столична община, който се явява орган компетентен да издаде заповедта за настаняване.

Съгласно разпоредбата на чл.46, ал.2 от ЗОБС, наемното правоотношение се прекратява със заповед на органа, издал настанителната заповед, като в заповедта се посочват основанията за прекратяване на наемното правоотношение. В конкретния случай е посочено основанията по чл.46, ал.1, т. 3 от ЗОС – нарушаване на добрите нрави. Следователно, спазено е минимално изискуемото съдържание по отношение на заповеди за прекратяване на наемно правоотношение, съобразно чл. 33, ал. 2, изр. 2 от Наредбата, респ. чл. 46, ал. 2 от ЗОБС.

За бъде прекратено наемното правоотношение, е необходимо имотът да е общинска собственост, съответно наемателят да го обитава по силата на валиден договор за наем с общината, както и да е изпълнена някоя от изрично изброените хипотези по чл. 46, ал. 1 от ЗОБС, съответно чл. 33, ал. 1 от НРУУРОЖТСО. Не е спорно по делото между страните обстоятелството, а и видно от представения АОС, че в конкретния случай е изпълнена първата предпоставка, а именно - имотът е общински. Втората предпоставка за издаване на заповедта, а именно сключен между страните договор за наем на общинско жилище от 23.03.2007г., въз основа на заповед за настаняване №77-С-1/23.03.2007г. на кмета на район „Искър“, също не е спорна между страните. Спорът е по отношение наличието на третата предпоставка за издаване на заповедта, а именно наличие на основание за прекратяване на наемното правоотношение на основание чл.46, ал.1, т.3 от ЗОБС и чл. 33, ал. 1, т. 3 от НРУУРОЖТСО.

Административният орган е посочил като факти, обосноваващи правно основание на чл.46, ал.1, т.3 от ЗОБС, нарушаване на обществения ред от обитателите на адреса – денонощно нарушаване на дневната и нощната тишина, изразяващи се в пускане на силна музика, силни викове, крясъци и ежедневни пререкания със спокойно живущите граждани в съседство.

Във връзка с горното, съдът намира, от една страна, че горните обстоятелства не са посочени конкретно с дати, периоди, лица, напр. не е посочено изрично, че обществения ред е нарушаван от С. С., кога и в какво са се изразявали действията й при това, съответно от кое друго лице и каква е връзката му с жалбоподателката. Предвид това, напр. не може да се направи извода дали нарушенията са били системни. Следва да бъде отбелязано и, че в писмото от 08 РУ-СДВР, въз основа на което е издадена заповедта, са изложени общо данни за нарушаване на обществени ред от обитатели на четири адреса, без да се конкретизират по отделно, т.е. необосновано административният орган е приел, че всички те се отнасят към настанената в процесното жилище С.. В тази връзка, от събраните по делото доказателства – докладната записка на ПИ от 08 РУ, макар да се установяват три скандала между жалбоподателката и нейния син, съответно друго лице, в период от почти четири години, не се установява тези действия да са станали достояние на живущите в блока. По никакъв начин не се установява, също така, фактически те обстоятелства, представляващи мотиви на заповедта – денонощно пускане на силна музика, силни викове и крясъци и ежедневни пререкания със спокойно живущите съседи. Предвид горното, съдът намира, че не е доказано наличието на основанията по чл. 46, ал. 1, т. 3 от ЗОБС за прекратяване на наемното правоотношение.

С оглед гореизложеното съдът приема, че оспорваната заповед е незаконосъобразна,

поради което следва да бъде отменена.

Като предвид, че при образуване на делото, съдът е пропуснал да събере дължимата по делото държавна такса по т.2б, б.“а“ от Тарифа № 1 към Закона за държавните такси за таксите, събирани от съдилищата в размер на 10лв., жалбоподателят ще следва да бъде осъден да я внесе допълнително на основание чл.77 ГПК във вр. с чл.144 АПК.

Воден от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд-София-град, Второ отделение, 31 състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Заповед №РИС-221-РД48-7/02.02.2022г. на кмета на район „Искър“-Столична община.

ОСЪЖДА С. С. С., с ЕГН-[ЕГН], да заплати по сметка на Административен съд София-град държавна такса по адм.д.№1695/2022г. в размер на 10 /десет/ лева.

Решението съгласно чл.46, ал.5 ЗОС е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

СЪДИЯ: